

11 Δεκεμβρίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΟΥΚΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 684/90 & 685/90)

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Προκατάληψη — Πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που είτε προσάγονται από τον αιτητή είτε περιέχονται στους φακέλους — Δεν στοιχειοθετείται προκατάληψη με απλές πιθανότητες — Η ετοιμασία δυσμενών εκθέσεων δεν αποδεικνύει προκατάληψη — Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων δεν τεκμηριώνει από μόνη της προκατάληψη.

10 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Ο δικαστικός έλεγχος γίνεται με βάση τα δεδομένα που ήταν ενώπιον του διοικητικού οργάνου κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης — Μεταγενέστερα γεγονότα δεν λαμβάνονται υπόψη.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνκρίτηση όλων των σχετικών στοιχείων η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναπόφευκτη και αναπόδεδεικτη.

Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάγουν τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί αυτού στη θέση Επιμελητή, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας στην ειδικότητα της Χειρουργικής.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Ο ισχυρισμός για ύπαρξη προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που προσάγονται από τον αιτητή ή περιέχονται στους σχετικούς φακέ-

λους της υπόθεσης. Από απλές πιθανότητες δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί προκατάληψη. Το ότι ο αρμόδιος λειτουργός ετοίμασε δυσμενείς εκθέσεις, μέσα στα πλαίσια των υπηρεσιακών του καθηκόντων δεν είναι επαρκές. Επιπλέον, η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων από μόνη της δεν τεκμηριώνει προκατάληψη.

5

Από τα ενώπιόν μου στοιχεία κρίνω ότι δεν έχει αποδειχθεί προκατάληψη εκ μέρους του αξιολογούντος λειτουργού κ. Παπαναστασίου. Εξέταση των εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή φανερώνει μάλλον εννοϊκές παρά δυσμενείς παρατηρήσεις από το 1983 μέχρι το 1987. Το γεγονός ότι ο αιτητής αξιολογήθηκε από τον κ. Παπαναστασίου ως "Λίαν Καλός" αντί "Εξαιρετος" δε τεκμηριώνει προκατάληψη. Τούτο ενδυναμώνεται και από το ότι και οι μεταγενέστεροι αξιολογούντες λειτουργοί κκ. Συμεωνίδης και Ηλιάδης αξιολόγησαν τον αιτητή για τα έτη 1988 και 1989 αντίστοιχα ως "Λίαν Καλό".

10

15

(2) Εξίσου αστήριχτος είναι κατά τη γνώμη μου και ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις για τα έτη 1988 και 1989 δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη επειδή οι αξιολογούντες λειτουργοί Συμεωνίδης και Ηλιάδης βρισκονταν κάτω από την άμεση εποπτεία και επίδραση του κ. Παπαναστασίου. Ο ισχυρισμός αυτός είναι γενικός και αόριστος και δεν αποδεικνύεται με την απαιτούμενη βεβαιότητα. Εξάλλου, από τα στοιχεία ενώπιον του δικαστηρίου δε φαίνεται ο αιτητής να αμφισβήτησε την αντικειμενικότητα των λειτουργιών αυτών, ούτε έθεσε ενώπιον της ΕΔΥ προηγουμένως τέτοιο στοιχείο. Ο δικαστικός έλεγχος μιας απόφασης γίνεται με βάση τα δεδομένα που ήσαν ενώπιον του διοικητικού οργάνου κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, επομένως το δικαστήριο δεν μπορεί να προβεί σε αξιολόγηση αυτού του ισχυρισμού.

20

25

(3) Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η προκατάληψη αποδεικνύεται και από το γεγονός της μη σύστασής του για προαγωγή από τον κ. Παπαναστασίου και την Τμηματική Επιτροπή, κρίνω ότι αυτός ο ισχυρισμός είναι χωρίς σημασία εφόσον η ΕΔΥ συμπεριέλαβε τον αιτητή στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων και με αυτό τον τρόπο οποιαδήποτε τυχόν παρατυπία εκ μέρους της Τμηματικής Επιτροπής θερατεύτηκε.

30

35

(4) Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή ότι υπερέχει καταφανώς των ενδιαφερομένων μερών, όπως προκύπτει από τη συγκριτική αξιολόγηση των τριών καθιερωμένων κριτηρίων, είναι εμφανές ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδης υπερέχει του αιτητή.

40

Περαιτέρω ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Θεοφάνους. Η υπεροχή αυτή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και

45

του ενδιαφερομένου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και ανταπόδεικτη.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 5 *Christou v. Republic (1980) 3 CLR 437·*
Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 CLR 1027·
Σταύρου και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4 ΑΑΔ. 317·
Theodossiou v. The Republic, 2 RSCC 44·
Lardis v. Republic (1967) 3 CLR 64·
- 10 *Haris v. The Republic (Α.Ε. 699, ημερ. 27/1/89)·*
Δημοκρατία ν. Βασιλείου (Α.Ε. 859, ημερ. 30/1/90)·
Δημοκρατία και Άλλοι ν. Στυλιανού και Άλλου (Α.Ε. 1028, 1029, 1034, ημερ. 10/7/90)·
Hadjiioannou v. Republic (1983) 3 CLR 1041·
- 15 *Papadopoulos v. P.S.C. (1985) 3 CLR 405·*
Trapelides v. Republic (1986) 3 CLR 1861·
Lewis v. Δημοκρατίας (Α.Ε. 522, ημερ. 30/5/89).

Προσφυγές.

- 20 Προσφυγές εναντίον των αποφάσεων των καθ' ων η αίτηση με τις οποίες προήγαγαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Επιμελητή, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας στην ειδικότητα της Χειρουργικής, αντί του αιτητή.

Α. Κληρίδης, για τον αιτητή.

- 25 Β. Χ' Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Α. Μαρκίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος στην υπόθεση 685/90.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με τις προσφυγές αυτές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν επειδή παρουσιάζουν κοινά σημεία νόμου και γεγονότων, προσβάλλει τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών Μιχαήλ Θεοφάνους (Υπόθεση Αρ. 684/90) και Κώστα Μιχαηλίδη (Υπόθεση Αρ. 685/90) στη θέση Επιμελητή, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας στην ειδικότητα της Χειρουργικής. Η θέση Επιμελητή κατά την πρώτη πλήρωσή της αμέσως μετά την έγκριση του σχετικού Σχεδίου Υπηρεσίας, (όπως η παρούσα περίπτωση) είναι σύμφωνα με τη Σημείωση 2 θέση προαγωγής.

Ο Αναπληρωτής Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας κ. Μαλλιώτης με επιστολή του ημερ. 15.7.89 διαβίβασε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) την έκθεση της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής για τις τρεις κενές θέσεις στην ειδικότητα Χειρουργικής. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν την ειδικότητα στη Χειρουργική, όμως σύστησε για προαγωγή μόνο τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη σημειώνοντας για τον αιτητή ότι "... παρά την επιστημονική του κατάρτιση η οποία θα του επέτρεπε να διοριστεί στη θέση του Επιμελητή Χειρουργικής, εν τούτοις δεν θα έπρεπε να περιληφθεί στον κατάλογο των συστηθέντων λόγω του χαρακτήρα του, ο οποίος δεν θα του επέτρεπε ομαλή και απρόσκοπτη συνεργασία με τους συναδέλφους του. Η Τμηματική Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό αφού μελέτησε όλα τα στη διάθεσή της στοιχεία για τον κ. Βουκή και διεξήλθε με μεγάλη προσοχή τον προσωπικό του φάκελο."

Η Ε.Δ.Υ., στη συνεδρία της ημερομηνίας 19.1.90, έλαβε γνώση των επιστολών του αιτητή στις οποίες περιέχονται παραστάσεις όσο αφορά τις εμπιστευτικές του εκθέσεις καθώς και επιστολής του δικηγόρου του στην οποία διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι ορισμένα από τα μέλη της Τμηματικής Επιτροπής δεν μπορούσαν να είναι αμερόληπτα έναντι του πελάτη του. Η Ε.Δ.Υ. παρατήρησε ότι δεν είναι αιτιολογημένο το πόρισμα της Τμηματικής Επιτρο-

πής αναφορικά με τον αποκλεισμό του αιτητή και σε μεταγενέστερη συνεδρία της ημερ. 27.3.90 αποφάσισε να τον συμπεριλάβει στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων μαζί με κάποιο άλλο υποψήφιο.

- 5 Σε συνεδρία ημερομηνίας 10.4.90, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με το θέμα των παραστάσεων που υπέβαλε ο αιτητής για τις εμπιστευτικές του εκθέσεις. Συγκεκριμένα η Ε.Δ.Υ. αφού έλαβε γνώση των επιστολών του αιτητή με ημερ. 3.12.88 και 14.4.89, του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος ημερ. 6.6.89 και 28.3.90, του Αξιολογούντος Λειτουργού του αιτητή κ. Παπαναστασίου ημερ. 15.5.89, έκρινε με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε κατάχρηση εξουσίας σ' ό,τι αφορά τη μεταχείριση και την αξιολόγηση του αιτητή.
- 15 Στη συνέχεια προσήλθε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. ο Αναπληρωτής Διευθυντής ο οποίος, αφού ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση, σύστησε για προαγωγή τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη και κάποιο άλλο υποψήφιο αλλά όχι τον αιτητή. Μετά την αποχώρησή του η Ε.Δ.Υ. προχώρησε στη
- 20 γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους ότι τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη και ο τρίτος υποψήφιος, οι οποίοι είχαν και τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή,
- 25 υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προάξει στην επίδικη θέση.

- Είναι θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις του πελάτη του πάσχουν και δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη γιατί η αξιολόγηση της απόδοσης του αιτητή από τον αξιολογούντα λειτουργό κ. Παπαναστασίου δεν ήταν αντικειμενική λόγω των τεταμένων σχέσεών του από το 1983. Ο αιτητής στις επιστολές του με ημερομηνία 3.12.88 και 14.4.89 προς τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. χαρακτήρισε τις εμπιστευτικές εκθέσεις που ετοίμασε ο κ. Παπαναστασίου ως "ανακριβείς, γραμμένες με έντονα μεροληπτικό τρόπο" και που "χαρακτηρίζονται από την αρχή μέχρι το τέλος από μια προσπάθεια εξυπηρέτησης ιδιοτε-
- 30
- 35

λών σκοπών". Επιπρόσθετα, ανέφερε ότι αδικαιολόγητα απεκλείστηκε από τη λίστα του χειρουργείου για διάστημα τριών μηνών. Ο κ. Παπαναστασίου, Προϊστάμενος της Χειρουργικής Κλινικής, με επιστολή του ημερ. 11.2.89 προς τον Αναπληρωτή Διευθυντή και την Ε.Δ.Υ. αντέκρουσε τους πιο πάνω ισχυρισμούς διατυπώνοντας ότι με κανένα τρόπο δεν έδειξε προκατάληψη και ότι τέτοια υπόνοια δεν αντανακλάται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, όπου αξιολόγησε τον αιτητή ως "Λίαν Καλό". Ο Αν. Διευθυντής κ. Μαλλιιώτης, στις 28.3.90, απαντώντας σε σχετική επιστολή της Ε.Δ.Υ., δήλωσε ότι η συμπεριφορά του κ. Βουκή διακατέχεται από καχυποψία που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο αξιολογών λειτουργός για το έτος 1988 κ. Συμεωνίδης και για το έτος 1989 κ. Ηλιάδης αξιολόγησαν τον αιτητή πάλιν ως Λίαν Καλό.

Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, ισχυρισμός για ύπαρξη προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που προσάγονται από τον αιτητή ή περιέχονται στους σχετικούς φακέλους της υπόθεσης. Από απλές πιθανότητες δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί προκατάληψη. Το ότι ο αρμόδιος λειτουργός ετοίμασε δυσμενείς εκθέσεις, μέσα στα πλαίσια των υπηρεσιακών του καθηκόντων δεν είναι επαρκές. Επιπλέον, η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων από μόνη της δεν τεκμηριώνει προκατάληψη. (Βλ. μεταξύ άλλων *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, *Kontemiotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027.)

Από τα ενώπιόν μου στοιχεία κρίνω ότι δεν έχει αποδειχθεί προκατάληψη εκ μέρους του αξιολογούντος λειτουργού κ. Παπαναστασίου. Εξέταση των εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή φανερώνει μάλλον ευνοϊκές παρά δυσμενείς παρατηρήσεις από το 1983 μέχρι το 1987. Το γεγονός ότι ο αιτητής αξιολογήθηκε από τον κ. Παπαναστασίου ως "Λίαν Καλός" αντί "Εξάίρετος" δε τεκμηριώνει προκατάληψη. Τούτο ενδυναμώνεται και από το ότι και οι μεταγενέστεροι αξιολογούντες λειτουργοί κκ. Συμεωνίδης και Ηλιάδης αξιολόγησαν τον αιτητή για τα έτη 1988 και

1989 αντίστοιχα ως "Λίαν Καλό".

Εξίσου αστήριχτος είναι κατά τη γνώμη μου και ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις για τα έτη 1988 και 1989 δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη επειδή οι αξιολογούντες λειτουργοί Συμεωνίδης και Ηλιάδης βρισκόνταν κάτω από την άμεση εποπτεία και επίδραση του κ. Παπαναστασίου. Ο ισχυρισμός αυτός είναι γενικός και αόριστος και δεν αποδεικνύεται με την απαιτούμενη βεβαιότητα. Εξάλλου, από τα στοιχεία ενώπιον του δικαστηρίου δε φαίνεται ο αιτητής να αμφισβήτησε την αντικειμενικότητα των λειτουργιών αυτών, ούτε έθεσε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. προηγουμένως τέτοιο στοιχείο. Ο δικαστικός έλεγχος μιας απόφασης γίνεται με βάση τα δεδομένα που ήσαν ενώπιον του διοικητικού οργάνου κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, επομένως το δικαστήριο δεν μπορεί να προβεί σε αξιολόγηση αυτού του ισχυρισμού.

Παραθέτω απόσπασμα από την απόφαση Σταύρου και Άλλου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 317 όπου ο Δικαστής κ. Πιχής αποφάνθηκε τα ακόλουθα στη σελ. 324:

"... Η εμπιστευτική έκθεση αποτελεί σημαντικό δείκτη της αξίας υποψηφίων για προαγωγή στη Δημόσια Υπηρεσία. Η ύπαρξη στοιχείων ή λόγων που τείνουν να αποδυναμώσουν τα αντικειμενικά συμπεράσματα από το περιεχόμενό της (έκθεσης) ανάγεται στην εκτίμηση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Στο ίδιο πεδίο εντάσσονται και λόγοι που τείνουν να καταδείξουν την ύπαρξη αλλότρων κινήτρων στην ετοιμασία της έκθεσης από τους αρμόδιους λειτουργούς

30

Συνεπώς η εκτίμηση της ορθότητας των ισχυρισμών αυτών και οι επιπτώσεις τους αν κρίνονταν σωστές στις διεκδικήσεις του ενδιαφερόμενου μέρους για προαγωγή ανάγονται αποκλειστικά στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η εκτίμησή τους από το

35

δικαστήριο θα συνιστούσε παρεμβολή της δικαστικής
εξουσίας στο διοικητικό έργο που δεν είναι επιτρεπτή
....."

Άλλο στοιχείο που κατά τον ισχυρισμό του δικηγόρου
του αιτητή αποδεικνύει την ύπαρξη προκατάληψης είναι 5
το γεγονός ότι ο κ. Παπαναστασίου και η Τμηματική Επι-
τροπή δεν σύστησαν τον αιτητή για προαγωγή στη θέση
Επιμελητή. Κρίνω ότι αυτός ο ισχυρισμός είναι χωρίς ση-
μασία εφόσον η Ε.Δ.Υ. συμπεριέλαβε τον αιτητή στον τε-
λικό κατάλογο των υποψηφίων και με αυτό τον τρόπο 10
οποιαδήποτε τυχόν παρατυπία εκ μέρους της Τμηματικής
Επιτροπής θεραπεύτηκε.

Ο δικηγόρος του αιτητή αμφισβητεί το εύρημα της
Ε.Δ.Υ. ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Θεοφάνους και Μιχαη-
λίδης υπερέχουν του αιτητή. Σύμφωνα με την επιχειρημα- 15
τολογία του, ο αιτητής υπερέχει καταφανώς και των δύο
ενδιαφερομένων μερών.

Όσον αφορά το κριτήριο αξία όπως προκύπτει μέσα
από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, είναι εμφανές ότι ο αιτη- 20
τής υστερεί έναντι και των δύο ενδιαφερομένων μερών.
Από ενδεικτική αναφορά των ετών 1986-1989 προκύπτει
ότι ο αιτητής αξιολογήθηκε ως "Καλός" το 1988 και ως
"Λίαν Καλός" τα υπόλοιπα έτη ενώ το ενδιαφερόμενο
μέρος Θεοφάνους στην προσφυγή 684/90 αξιολογήθηκε ως 25
"Εξαιρετος" σε όλα τα έτη και το ενδιαφερόμενο μέρος
Μιχαηλίδης στην προσφυγή 685/90 ως "Λίαν Καλός" για
τα έτη 1986-1987 και ως "Εξαιρετος" τα έτη 1988-1989.
Επιπρόσθετα, τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν σε
αξία εφόσον συστήθηκαν για προαγωγή από τον Αναπλη- 30
ρωτή Διευθυντή. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί,
η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι πολύ
ουσιώδης ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης της αξίας των υπο-
ψηφίων. (Βλ. μεταξύ άλλων *Michael Theodossiou and The*
Republic (Public Service Commission), 2 R.S.C.C. 44,
Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission) 35
(1967) 3 C.L.R. 64, *Haris v. The Republic*, A.E. 699, η από-
φαση εκδόθηκε 27.1.89, *Δημοκρατία ν. Βασιλείου*, Αναθ.

Έφεση 859, απόφαση εκδόθηκε 30.1.1990, *Δημοκρατία και Άλλοι ν. Στυλιανού και Άλλου*, Αναθ. Εφέσεις 1028, 1029 και 1034, απόφαση εκδόθηκε 10.7.90).

- 5 Τόσον ο αιτητής όσον και το ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδης κατέχουν και Δοκτοράτο πέραν από το πτυχίο Ιατρικής και την ειδικότητα της Χειρουργικής, προσόν που δε θεωρείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης ως πλεονέκτημα. Τα προσόντα τους, όπως παρουσιάζονται στους προσωπικούς τους φακέλους, είναι περίπου τα
- 10 ίδια. Το ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδης όμως υπερέχει σε αρχαιότητα εφόσον διορίστηκε στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξης στις 2.5.77, ενώ ο αιτητής στην ίδια θέση στις 2.1.79.

- 15 Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχαηλίδη, ο οποίος (Μιχαηλίδης) υπερέχει τόσον σε αξία όσον και αρχαιότητα.

- 20 Κρίνω ως εξίσου ανεδαφική και την επιχειρηματολογία ότι η κρίση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχαηλίδη είναι εσφαλμένη και αντίθετη με την άποψη της Τμηματικής Επιτροπής, η οποία δέχθηκε ότι ο αιτητής έχει την επιστημονική κατάρτιση για προαγωγή στην επίδικη θέση όπως φαίνεται από την έκθεσή της. Η κρίση της Τμηματικής Επιτροπής σ' ότι
- 25 αφορά την επιστημονική κατάρτιση του Αιτητή δεν είναι δεσμευτική για την Ε.Δ.Υ. Εξάλλου, όπως προκύπτει και από τη συγκριτική αξιολόγηση των τριών καθιερωμένων κριτηρίων είναι εμφανές ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδης υπερέχει του αιτητή.

- 30 Σύγκριση των προσόντων του αιτητή με το ενδιαφερόμενο μέρος Θεοφάνους, φανερώνει ότι ο αιτητής υπερέχει επειδή κατέχει Δοκτοράτο, πρόσθετο προσόν όμως που όπως ανάφερα πιο πάνω δεν αποτελεί πλεονέκτημα. Όπως έχει νομολογηθεί, πρόσθετο προσόν που δε θεωρείται ως πλεονέκτημα βάσει του εκάστοτε Σχεδίου Υπηρεσίας, δεν αποτελεί από μόνο του έκδηλη υπεροχή αλλά συ-
- 35 νεκτιμάται με τα άλλα στοιχεία για την επιλογή του

καταλληλότερου υποψήφιου. (Βλ. μεταξύ άλλων *Hadjiioannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, *Paradopoulos v. P.S.C.* (1985) 3 C.L.R. 405).

Επιπρόσθετα, ο αιτητής υπερέχει σε αρχαιότητα έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Θεοφάνους κατά επτά περ- 5
που χρόνια εφόσον ο τελευταίος διορίστηκε στη θέση Ια-
τρικού Λειτουργού 1ης Τάξης στις 8.11.85 ενώ ο αιτητής
στις 2.1.79. Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι εφό-
σον ο αιτητής υπερέχει καταφανώς τόσο σε προσόντα 10
όσον και αρχαιότητα, η προσφυγή του πρέπει να πετύχει
έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Θεοφάνους.

Έχω εξετάσει με προσοχή τα πιο πάνω και κρίνω ότι η
αρχαιότητα και το Δοκτοράτο του αιτητή που δεν αποτε- 15
λεί πλεονέκτημα, δεν μπορούν να υπερισχύσουν της υπε-
ροχής του ενδιαφερόμενου μέρους Θεοφάνους σε αξία, ο
οποίος, όπως αναφέρθηκε, έχει εξαιρετες εμπιστευτικές
εκθέσεις και συστήθηκε από τον Αναπληρωτή Διευθυντή
του Τμήματος. Αξίζει να γίνει αναφορά στην υπόθεση
Trapelides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1861, όπου ο τότε 20
Δικαστής και τώρα Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου
κ. Λοΐζου αποφάνθηκε τα ακόλουθα: (σελ. 1866)

"In view of the above I consider that though the
applicant was undoubtedly senior to the interested party,
nonetheless this seniority of his cannot be a decisive 25
factor in his favour because all other factors were not
more or less equal due to the existence of the
recommendations of the Head of Department in favour
of the interested party (See *M. Morphis v. Republic*
(1975) 3 C.L.R. 255 at 260)....."

Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη 30
υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Θεοφάνους
με την έννοια που έχει προσδώσει σ' αυτό τον όρο η νομο-
λογία. (Βλ. *Hadjiioannou v. The Republic*, ανωτέρω). Η
υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη "όταν μετά από συνε- 35
κτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μετα-
ξύ του αιτητή και του ενδιαφερομένου, η υπεροχή του αι-

τητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη". (Απόσπασμα από την απόφαση της πλειοψηφίας της Ολομέλειας που εξέδωσε ο Δικαστής κ. Πικής στην *Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 522, εκδόθηκε στις 30.5.89).

- 5 Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στο σύνολό της. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

*Προσφυγές απορρίπτονται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*